

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta xxxxxxxx împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal, restituire taxă auto.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat xxxxxx în substituirea doamnei avocat xxxxx și reprezentantul pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad -consilier juridic xxxxxx, lipsă fiind reclamanta și reprezentantul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu xxxxx lei taxă judiciară de timbru și 0,3 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentantul reclamantei depune la dosar delegația de substituire, dovada completării timbrării acțiunii cu xxxxxxxx lei taxă judiciară de timbru și timbru judiciar de xxxxx lei și copia chitanței nr. xxxxxxxx. 2010 privind onorariul avocațial.

Reprezentanții ambelor părți sunt de acord că prematuritatea invocată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, respectiv inadmisibilitatea pretinsă, sunt aspecte care țin de fondul cauzei, cu atât mai mult cu cât nici nu au fost calificate ca excepții de către autorul lor.

Nemaifiind formulate cereri și constatând pricina în stare de soluționare, instanța acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii, restituirea taxei auto, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul pârâtei Administrația Finanțelor Publice Arad solicită respingerea acțiunii, Sără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la data de 25 august 2010, reclamanta xxxxxxxx a chemat în judecată pârâtele

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei de restituire nr. xxxxx.2009 emisă de pârâta de ordinul 1, să se dispună anularea Deciziei nr. xxxxx.2010, emisă de pârâta de ordinul 2 și să se dispună restituirea taxei speciale pentru autoturisme în cuantum de 3.206 lei, achitată prin chitanța seria xxxxxx nr. xxxxxxxx din xxxxxx.2008, care să fie actualizată cu rata dobânzii până la data plății efective, cu cheltuieli de judecată, în motivare arătând că a achitat cu chitanța mai sus indicată suma de xxxxxx lei, cu titlu de taxă de primă înmatriculare auto, pentru autoturismul marca xxxxxx, înmatriculat la data de xxxxxx.2008, cu nr. de înmatriculare xxxxxxxx, achiziționat din Germania.

Prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, sub nr. xxxxxx.03.2009, reclamanta a solicitat restituirea acestei taxe, cererea sa fiind respinsă, pârâta emițând în acest sens Decizia de restituire nr. xxxxxxxx.05.2009, iar împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad sub nr. xxxxxxxx.06.2010, care a fost de asemenea respinsă prin Decizia nr. xxxxxxxx.08.2010.

Consideră reclamanta că taxa percepută este nelegală fiind contrară dispozițiilor art.90 din Tratatul privind Instituirea Comunității Europene CE întrucât discriminează autoturismele second-hand provenind din alte state membre ale Uniunii Europene.

Prin această taxă, afirmă reclamanta, este încălcat principiul nediscriminării între produsele naționale și produsele similare importate, din analiza aplicării taxei rezultând că aceasta este percepută numai pentru autoturismele înmatriculate în CE. și neînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele deja înmatriculate în România, la o nouă înmatriculare, taxa nu mai este percepută.

Prin întâmpinare, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad a solicitat respingerea acțiunii parțial ca neîntemeiată și nelegală, iar parțial ca fiind fără obiect.

în motivare arată că începând cu data de 01.07.2008 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 50/2008 cu Norme metodologice de aplicare stabilite prin HG 686/2008.

Conform dispozițiilor art. 11 din ordonanță, taxa rezultată ca diferență între suma achitată de contribuabil în perioadă 1 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa de poluare pentru autovehicule, se restituie pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență.

Consideră pârâta că restituirea unei părți din taxa achitată se face doar în baza unei cereri depusă, însoțită de actele prevăzute în norme și organul fiscal va proceda la restituire în termenul indicat de dispozițiile Codului de procedură fiscală, fără a fi nevoie de intervenția instanței de judecată. Din acest punct de vedere, apreciază pârâta că acțiunea reclamantului a rămas fără obiect existând o procedură de restituire de care aceasta poate să uzeze.

Mai arată cu privire la partea de taxă a cărei restituire nu se face la cerere potrivit O.U.G. nr. 50/2008, din expunerea de motive a ordonanței, rezultă că în

scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunității Europene, a fost adoptată Ordonanța de Urgență nr. 50 /2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, astfel că diferența de taxă achitată de reclamantă este legală și în conformitate cu normele comunitare ea neputând fi restituită nici la cerere nici în alt mod.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat respingerea acțiunii, parțial ca inadmisibilă și prematur formulată, iar parțial ca fiind neîntemeiată și nelegală.

În motivare arată că începând cu data de xxxxxx.2008 a intrat în vigoare O.U.G. nr. 50/2008, pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu Norme metodologice de aplicare din 24.07.2008.

Conform dispozițiilor art. 11 din ordonanță, taxa rezultată ca diferență între suma achitată de contribuabil în perioada 1 ianuarie 2007 - 30 iunie 2008, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prevederilor privind taxa de poluare pentru autovehicule, se restituie pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a ordonanței de urgență.

Consideră pârâta că restituirea unei părți din taxa achitată se face doar în baza unei cereri depusă, însoțită de actele prevăzute în norme și organul fiscal va proceda la restituire în termenul indicat de dispozițiile Codului de procedură fiscală, fără a fi nevoie de intervenția instanței de judecată. Din acest punct de vedere, apreciază pârâta că acțiunea reclamantei este inadmisibilă existând o procedură de restituire de care acesta a uzat și în urma căreia a primit suma ce i s-a convenit, drept pentru care solicită respingerea acțiunii, având în vedere și prevederile art. 109 alin. 2 și art. 111 Cod procedură civilă.

Cu privire la partea de taxă a cărei restituire nu se face la cerere potrivit O.U.G. nr. 50/2008, pârâta solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, așa cum se arată în expunerea de motive a ordonanței, că în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, ținând cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunității Europene, a fost adoptată Ordonanța de Urgență nr. 50 /2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, astfel că diferența de taxă achitată de reclamant este legală și în conformitate cu normele comunitare ea neputând fi restituită nici la cerere, nici în alt mod.

Acțiunea este întemeiată.

Este de precizat mai întâi că în pofida calificării pe care pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a dat-o inadmisibilității invocată prin întâmpinare, aceasta trebuie a fi socotită ca fiind o apărare de fond, câtă vreme vizează aspecte legate de aplicabilitatea și în speța de față a OUG nr. 50/2008 privitor la restituirea pe baza procedurii stabilite în Normele Metodologice de Aplicare a acestei ordonanțe de urgență a diferenței dintre suma achitată de contribuabil cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și cuantumul rezultat din aplicarea

prevederilor ordonanței menționate privind taxa pentru poluare, așa încât, procedându-se la recalificarea inadmisibilității în sensul menționat, se va constata că aceasta nu poate fi primită pentru considerentele ce se vor evidenția în continuare.

Astfel fiind, instanța reține că reclamanta a achitat în contul Trezoreriei Municipiului Arad suma de xxxxx lei, cu titlu de taxă de primă înmatriculare, cu chitanța seria xxxx nr. xxxxxxxxxxxx.02.2008.

Cererea de restituire a taxei a fost respinsă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, pe motiv că aceasta a fost încasată în temeiul art 214¹-214³ din Codul fiscal.

Referitor la susținerea pârâtei privind incidența în cauză a OUG nr. 50/2008 cu începere de la 1 iulie 2008, instanța va înlătura ca neîntemeiată argumentația formulată de pârâtă apreciind că dispozițiile art. 11 din OG nr. 50/2008 nu sunt aplicabile situației juridice din litigiul dedus judecării.

Dispozițiile art. 214¹ — 214³ Cod fiscal au fost abrogate de la data de 1 iulie 2008, iar taxa de primă înmatriculare a fost încasată de către pârâtă în temeiul art. 214¹ - 214³ din Codul fiscal, în vigoare în perioada 1 ianuarie 2007-30 iunie 2008.

Instanța va da astfel eficiență prevederilor constituționale consacrate în art. 15 alin. 2 din Constituția României privind principiul neretroactivității legii, reținând astfel că noua ordonanță de urgență nu se poate aplica situațiilor juridice născute anterior.

Prin urmare nici reclamanta care și-a înmatriculat autoturismul în această perioadă, achitând taxa specială corespunzătoare reglementărilor în vigoare nu poate fi obligat să achite o altă taxă în temeiul noii reglementări, care așa cum dispune în art. 14 aceasta va putea fi aplicată autoturismelor introduse în țară ulterior datei de 01 iulie 2008 tocmai pentru că aceasta nu poate retroactiva.

Instanța va reține și faptul că aplicarea dispozițiilor art. 11 din OUG nr.50/2008 cade în competența exclusivă a organelor fiscale singurele care pot calcula și restitui diferențele dintre vechea taxă și noua taxă instituită prin OUG nr. 50/2008, achitate de contribuabil.

Întrucât taxa specială ce face obiectul acțiunii a fost încasată în baza legislației interne în vigoare anterior datei de 1 iulie 2008 și care va fi apreciată ca fiind contrară normelor comunitare, instanța reține că în cauza dedusă judecării sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar care au prioritate față de dreptul național.

Reclamanta este îndreptățită la restituirea integrală a taxei încasate cu încălcarea dreptului comunitar.

Instanța apreciază că, esențial pentru rezolvarea problemelor de drept deduse judecării, este acceptarea aplicării în cauză a dispozițiilor art. 148 alin. 2 din Constituția României care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne. Aliniatul 4 al aceluiași articol, prevede, că, între alte instituții, autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din alin. 2 menționat.

Analizând dispozițiile art. 90 paragraful 1 din Tratatul Comunității Europene, invocat de reclamantă, instanța constată că acesta prevede că „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice

natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare".

În consecință, prevederile menționate din Tratat limitează libertatea statelor în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii și protecționiste. Astfel, art. 90 (1) interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele provenind de pe piața internă și care sunt de natură similară. Esențialul acestei taxe interzise este că perceperea ei este determinată de traversarea graniței de către autoturismul supus taxei, dintr-o țară comunitară, în România.

Invocând jurisprudența Curții de Justiție Europene, instanța reține că prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJE a stabilit că legea care se îndepărtează de Tratat - un izvor independent de drept - nu ar putea să ducă la anularea lui, dată fiind natura sa originală și specială, fără a-l lipsi de caracterul lui de lege comunitară și fără ca baza legală a Comunității însăși să fie pusă la îndoială.

Mai mult, aceeași decizie a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior, or, în speță, taxa specială auto a fost introdusă în legislația internă prin Legea nr. 343/2006 privind Codul fiscal.

De asemenea, în cauza Simmenthal (1976) CJE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplice normele comunitare, în mod direct, dacă acesta contravine normelor interne, fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora rpe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale. :r

Tribunalul constată că acțiunea reclamantei este o acțiune în restituirea unor taxe achitate fără temei legal întemeiată pe art. 214 (3) și art. 117 Cod procedură fiscală, întrucât suma plătită de reclamantă nu a fost datorată potrivit legislației comunitare. ^

Reclamanta a achitat taxa conformându-se dispozițiilor art. 214 și 214 Cod fiscal și unei calculații privind taxele speciale pentru autoturisme, stabilită de Ministerul Finanțelor și care este afișată în formă electronică, în mod public fiind irelevant aspectul că această plată a fost făcută voluntar în condițiile în care operațiunea de înmatriculare a autoturismului second-hand cumpărat dintr-un stat membru al UE, în România, este condiționată de plata acestei taxe.

A considera că reclamanta nu poate contesta încălcarea dreptului comunitar prin reglementarea și perceperea în acest mod a taxei speciale pentru autoturisme, în lipsa unui titlu de creanță cu suport material, ar echivala cu negarea dreptului reclamantei de a avea acces liber la justiție și ar contraveni art. 21 alin. 1 din Constituția României care statuează că orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime, în timp ce nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

Deoarece în România, stat comunitar de la 1 ianuarie 2007 care și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale comunității, dinainte de aderare, nu se percepe nici un fel de taxă pentru autoturismele produse și înmatriculate ori reînmatriculate în țara noastră, dar se percepe o astfel de taxă pentru autoturismele deja înmatriculate în celelalte state, instanța constată o diferență de tratament, ceea ce introduce un regim juridic fiscal discriminatoriu pentru

autovehiculele aduse în România din Comunitatea Europeană în scopul reînmatriculării lor în România, ceea ce contravine dispozițiilor art. 90(1) din Tratatul CEE. Aceste dispoziții care fac parte de la data de 1 ianuarie 2007 din ordinea interioară a României, se opun taxei speciale pentru primă înmatriculare pentru achizițiile intercomunitare de autoturisme neînmatriculate pe teritoriul național, astfel încalcându-se principiul libertății circulației mărfurilor.

Dreptul conferit de reglementarea comunitară de bază fiind încălcat prin aplicarea reglementărilor dreptului național instanța constată că suma plătită de reclamantă nu a fost datorată, fiind încadrată ilegal în condițiile art. 214¹ - 214³ Cod fiscal, se impune obligarea pârâtei la restituirea aceste taxe.

Cu privire la capătul de cerere privind actualizarea sumelor achitate cu dobânda legală în materie fiscală legale până la data plății efective, instanța constată că, în cazul sumelor restituite de la bugetul statului se datorează dobânzile legale aferente, până la data restituirii efective, prejudiciul cauzat reclamantei putând fi reparat integral numai în acest mod, prin aplicarea art. 124 alin.2 raportat la art. 120 alin.7 Cod procedură fiscală.

Pentru aceste considerente, instanța va admite acțiunea reclamantei, în sensul că va anula decizia nr. xxxxx.05.2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și decizia nr. xxxxx.2010, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și va dispune restituirea către reclamantă a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule în sumă de xxxxx lei plătită cu chitanța seria xxxx nr. xxxxxx.2008, emisă de Trezoreria Municipiului Arad, actualizată cu rata dobânzii până la data plății efective.

în temeiul art. 274 Cod procedură civilă, ca părți căzute în pretenții, pârătele vor fi obligate la suma de xxxxxx lei cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta xxxxxxxx, domiciliată în xxxxxxxxxx și cu domiciliul procesual ales la xxxxxîmpotriva pârătelor Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, cu sediul în xxxxxx și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, cu sediul în Arad xxxxxxxxxx și în consecință:

Anulează decizia nr. xxxxx.05.2009 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și decizia nr. xxxxxxxx08.2010, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Dispune restituirea către reclamantă a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule în sumă de xxxxxxxx lei plătită cu chitanța seria xxxxxxxxxx nr. xxxxxxxx.02.2008, emisă de Trezoreria Municipiului Arad, actualizată cu rata dobânzii până la data plății efective.

Obligă pe pârâte să plătească reclamantei xxxxxxxx lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din xxxxxxxx 2010.

Președinte

xxxxxxxxxx

x

x Ixxana

